

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین پایداری اجتماعی و فضای باز مجتمعهای زیستی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم مهندسی، هنر و حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

نازنین دهناد - کارشناسی ارشد، معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

محمد پروا - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

ندا دهناد - دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه شیراز، مربی بخش موسیقی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیضا

خلاصه مقاله:

تعاملات اجتماعی پدیدهای است که با برقراری ارتباط به وجود میآید و به نقشپذیری مردم در محیط بستگی دارد و باعث ایجاد پایداری اجتماعی میشود. هدف این پژوهش بررسی رابطه بین میزان تاثیر فضای مشترک مجتمعهای زیستی بر ایجاد تعاملات اجتماعی، ارزیابی نقش مولفهادر فضای بازو مولفههای تاثیرگذار در ایجاد تعاملات اجتماعی و همچنین بررسی رابطه بین متغیرهای ، فضای باز تعاملات اجتماعی در مجتمع های زیستی میباشد. روش تحقیق پیمایش و ابزار تحقیق پرسشنامه میباشد. جامعه آماری تحقیق ساکنان دو مجتمع معالی آباد و پایگاه در شهر شیراز بوده و نمونههای برابر با 312 نفر توسط فرمول کوکران به صورت تصادفی سیستماتیک بین دو مجتمع انتخاب شد. جهت تجزیه و تحلیل و آزمون فرضیات از نرم افزار SPSS استفاده شد. یافتههای پژوهش بر حسب محاسبه ضریب همبستگی پیرسون بیان شده است. نتایج نشان داد متغیرهای تعلق به مکان، تنوع، خوانایی و امنیت بر تعاملات اجتماعی در مجتمع مسکونی پایگاه شیراز تاثیر بیشتری داشته است، ولی در مجتمع معالی آباد با توجه به عدم انسجام اجتماعی و از همگسیختگی فضای باز موجود تاثیر متغیرها بر تعاملات اجتماعی کمتر بوده و ساکنین احساس تعلق کمتری به زیستگاه خود دارند و سرزندگی در این فضا پایینتر میباشد. در این پژوهش اثبات شد مولفههای اجتماعی بر کیفیت عملکردی فضا به عنوان بستر شکلگیری روابط اجتماعی و فضای باز مطلوب در مجتمع های مسکونی در ایجاد پایداری اجتماعی و کیفیت مکان تاثیر دارد. با توجه به پتانسیل های این مکان می توان با ایجاد نظم اجتماعی و توجه به نقش و قابلیت های طراحی محیط کالبدی و کیفیت عملکردی فضا تعاملات اجتماعی و پایداری اجتماعی در فضای زیستی را افزایش داد.

کلمات کلیدی:

فضای باز، تعاملات اجتماعی، امنیت، خوانایی، پایداری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/388527>

